

initiativer og lidt mere kreativitet rundt omkring.

Vi er meget glade for vores idrætsforeninger i Danmark, og derfor er det her jo ikke noget, der skal forstås som et alternativ til den organiserede idræt, overhovedet ikke. Det er faktisk bare lige det, vi lægger oven på foreningerne. I samspillet mellem foreninger og andre kreative hoveder eller ved at hente nye mennesker ind på idrætsområdet tror vi faktisk på, at vi kan få flere mennesker til at dyrke idræt, at vi kan opdyrke nogle nye fællesskaber, at vi kan sørge for at skabe en lidt større glæde i hverdagen hos en masse mennesker.

Det synes vi ærligt talt Venstre skulle gå med til.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Hvis hr. Leif Mikkelsen mener, der skal gøres noget, vil hr. Leif Mikkelsen så også erkende, at det ikke er lykkedes – jf. de oplysninger, der er blevet fremført her flere gange, nemlig at det kun er halvdelen af befolkningen, der dyrker motion – for foreningsverdenen at løse denne opgave? Der skal altså flere aktører på banen.

Kl. 19.15

Så vil jeg tage det lille citat, som jeg har gjort før, fra det udmærkede blad Dansk Ungdom og Idræt. Der står, at når de, dvs. organisationerne, årlig modtager flere hundrede millioner kroner i statstilskud, bør der være en forpligtelse til konstant at afsøge nye områder og finde nye målgrupper inden for rammerne af det frivillige foreningsarbejde. Det skriver hr. Leif Mikkelsen.

Så spørger jeg her igen: Er hr. Leif Mikkelsen med denne udtalelse, der ligesom stiller krav til foreningsverdenen om, at man skal gøre noget ved de her områder for de svage grupper, enig i, at der skal indgås resultatkontrakter som en forudsætning for at modtage de 240 mio. kr. eller 220 mio. kr., som den anden organisation får?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Når hr. Arne Toft nu gennemgår stort set samtlige idrættens organisationer og deres udtalelser, hvorefter de virkelig har fokus på og øje for problemerne, og de så henviser til, at en pulje på de der 20 mio. næsten kan blive en katastrofe for de her særlige områder, så vil jeg sige, og det vil jeg gerne sige uden omsvøb, at jeg anerkender simpelt hen ikke, at organisationslivet ikke kan løse den opgave, hvis de vil det. Den slags udtalelser

fra disse organisationsformænd må være et signal om, at det vil man, for det er en prioritering.

Jeg har en anelse erfaring fra organisationslivet og de muligheder for prioritering inden for de økonomiske rammer, de har, og jeg vil sige, at hvis man ønsker at prioritere anderledes, end man gør, så kan man gøre det. Det er ikke et udsultet område, og det er godt, og det er jeg enig i at det heller ikke skal være. Det er det altså ikke, så jeg køber ikke, at der er ting, der ikke kan gennemføres, fordi der eventuelt ikke er en statslig pulje, for mit hovedsyn er, at det ikke er statslige puljer, vi har brug for, det er ikke statslige puljer, der skal løse den her sag.

Det er så også til fru Mette Frederiksen. Det er jo en trossag, om det nu er en statslig pulje, der sådan bliver åbenbaringen, eller vi tror på, at foreningslivet kan det. Jeg har en tro på, at en dialog og debat fra politisk hold med det frivillige foreningsarbejde også påvirker deres adfærd og den retning, de går i, og den dialog medvirker jeg gerne til, og jeg opfordrer dem til, at foreningslivet skal forpligte sig til og inspireres til at være opmærksom på samfundsudviklingen.

Derfor er svaret til hr. Peder Sass: Nej, der skal ikke betingelser med tipspengene, og hvis Socialdemokratiet ikke kan tænke den tanke til ende på et eller andet tidspunkt, ja, så melder de sig simpelt hen ud af idræts- og fritidspolitikken. Det ville være at øve vold på det, der er kernen i dansk idrætspolitik: at tillid er bedre end kontrol, og at der er tillid, og at de her penge i mange år er blevet brugt på fremragende vis på grund af særdeles ansvarlige ledere i de her organisationer igennem en lang årrække, og jeg tror stadig væk, at de bliver ved med gang efter gang at vælge ansvarlige ledere, så vi trygt kan sige: De penge er givet godt ud, de bliver brugt godt og ansvarligt, så der skal ingen forpligtelser være.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Arne Toft som ordfører.

Arne Toft (S):

Der er ingen tvivl om, at de danske idrætsforeninger og deres organisationer repræsenterer en værdifuld del af den danske kulturhistorie. Der har altid været bred politisk opbakning til idrætsorganisationerne, hvilket også kommer til udtryk i de milliardbeløb, som stat, amter og kommuner hvert år yder.

Det, som Socialdemokratiet vil med udviklingspuljen, er ikke at tage noget fra idrætsfor-